

๑.๑๑ เหลง (ลูกหยี)

ชื่อท้องถิ่น	หมากเค็ง
ชื่ออื่นๆ	หมากเค็ง นางดำ ยี่ หยี กาหยี เค็ง หมากแข้ง แคง แค้ง หมากแข้ง
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Dialium cochinchinense</i> Pierre
ชื่อพ้อง	–
ชื่อวงศ์	FABACEAE
ชื่อสามัญ	Dialium

รหัสพรรณไม้ ๑-๖๓๑๑๙๐๖-๑๓-๐๑๑ จำนวนที่พบ ๑๒ ต้น

สถานภาพ (IUCN) พบทั่วไป (Least Concern: LC)

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ไม้ยืนต้น สูง ๑๕-๓๐ เมตร ใบประกอบแบบขนนก ปลายคี่ เรียงสลับ ใบรูปไข่ถึงรูปรี กว้าง ๑.๕-๔.๕ เซนติเมตร ยาว ๔-๗ เซนติเมตร ปลายทุติงแหลม โคนมนถึงค่อนข้างสอบ ขอบเรียบ ผิวใบเกลี้ยงหรือมีขนเล็กน้อย ดอกเล็กสีขาว ออกเป็นช่อขนาดใหญ่ตามปลายกิ่ง ผลกลมรี ผลสุกสีดำ มีเมล็ดเดียว

การใช้ประโยชน์ในท้องถิ่น

- อาหาร

ผลรับประทานแก้ไข้ร้อนใน ผลสุกรับประทานได้ ประุงเป็นขนมหวาน ผลอ่อนนำมาต้มรับประทานได้ ยอดอ่อนให้รสเปรี้ยวใช้ประกอบอาหาร

- สรรพคุณ

๑) เนื่องจากผล ต้มสุกรับประทานเป็นยาบำรุงไขข้อ แก้ไข้ร้อนใน บรรเทาอาการเจ็บคอ หรือรักษาอาการไอได้ดีมาก บรรเทาอาการไข้หวัด แก้อาการผื่นคัน รักษาแผล

๒) ราก กระตุ้นการไหลของนมแม่

๓) เปลือกต้น ใช้แก้อาการท้องร่วง

๔) เปลือกนำมาต้มแล้วเอาน้ำที่ต้มไปล้างแผลสามารถใช้เป็นยาช่วยสมานแผล

๕) ยอดอ่อน ใช้เป็นยาระบายอ่อนๆ

๖) ราก เปลือก ผลดิบใช้เป็นยารักษาอาการท้องเสีย ปวดร่ามะนาด และเป็นยาอายุวัฒนะ

- การใช้ประโยชน์อื่นๆ

เนื้อไม้ใช้ในการก่อสร้าง เปลือกและแก่นย้อมสีให้สีน้ำตาลอมแดง

ภาพที่ ๑๑ แสดงลักษณะทางพฤกษศาสตร์ของ เชลง (ลูกหยี)

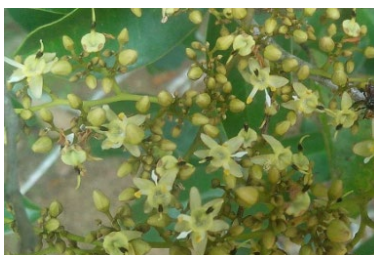
ลักษณะวิสัย

ลำต้น

ใบ

ดอก

ผล

แหล่งอ้างอิง : คณะวิทยาศาสตร์ ศรีราชา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา. (ม.ป.ป.). “ต้นเขลง (Khlen)”. <https://sci.src.ku.ac.th/treedatabase/?p=๑๐๒๔>